

سینور - سینور

سُورَةُ

رَوَاقَاتُ كَوَسْتُور
سُولُور

چې پوښه نالی ماله شويان داله ماران گرده
 مس پناه پری پری یاع اژده پوښوړه منجه روز
 کاشیوړه پری پوړه پوړه لاوس چې لستاقه
 وده کاشیوړه وستیورون کوښتور
 ای متقانی

★ پوچیس مېون کشپه اکید می پرېدنه نالی ابد اوک شکرانه
 کران لیس امداد مېه اکید می پرېدنه کتاب چهاپنس کتیت ویت -
 کوښتور

سینه اوس شاید ۱۹۲۹ عیسوی ز کمر تمام اوس آکس مقامی بخت و اوس
منش لایو کمت زیر کلاه میخوردن کاتر زبانی نشد و سه چرخه یس نزد من خالص میخورد
بدیه کو ستور تهاون - سینه میله که دخی که کیشم دوی برده به رو گناه که ستور سهند
یه تخلص و چه - مینه پیویر میتر کول واقع یاد -

رو گناه که ستور س چرخه و آکس که میانه پیویر سینه تلولی - توله
چه یک پشته شایری منش کلا سکی انداز س راجه رادش کران - مگر آه
سینه سینه شک نه از من تر این کران کن منش کمر منش - سیم چه داره تر
سینه تر آه تر آه لایو که تله قایل - آمیک توله که چه پیویر س کلاخ
منش شایه شایه میلان - یه کته چه یکن پشته پیویر سهندین داریان
کمره بند شایه این نشه بیون کدان -

پهشده کلاچ یه گو دچ سو مین چرخه کاتر زبانی سه
بر زار کران سینه زو داره خوش اندام سیکو و نته - هر گاه تر چه
شایر ته ادیب ای حبه ستور آه زبانی در دل لاگه ، تله کینا
گو ویر بته نه حبیب - مینه چه لایو پره تر ز کو ستور عابرس
آه قیس کران شایه سو قدر لایو س آمیک حق چه -

امین کمال

نیکو ، اگر است شایه

طراز

مجلس شورای

و گناه که گناه است

مصنف :-

دین تریه لک پیر

مول :-

۵۰۰ پانصد و پنجاه

چاپ :-

پرتوی ناهه سایل

کتابت :-

چاپخانه :- ”مجلس شورای“

حقوق :- بحق مصنف محفوظ

تاریخ :- جولای ۱۹۶۰ شمسی

کتاب سنگ پیکر :-

و گناه که گناه است

مطبوعه علمی پرتوی ناهه سایل - تهران ۱۳۴۰

قصیدہ

نمبر شمار

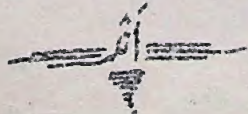
صفحہ

- دا گودشت
۱. ۱۰۰
۲. ۱۰۱
۳. ۱۰۲
۴. ۱۰۳
۵. ۱۰۴
۶. ۱۰۵
۷. ۱۰۶
۸. ۱۰۷
۹. ۱۰۸
۱۰. ۱۰۹
۱۱. ۱۱۰
۱۲. ۱۱۱
۱۳. ۱۱۲
۱۴. ۱۱۳
۱۵. ۱۱۴
۱۶. ۱۱۵
۱۷. ۱۱۶
۱۸. ۱۱۷
۱۹. ۱۱۸
۲۰. ۱۱۹
۲۱. ۱۲۰
۲۲. ۱۲۱
۲۳. ۱۲۲
۲۴. ۱۲۳
۲۵. ۱۲۴
۲۶. ۱۲۵
۲۷. ۱۲۶
۲۸. ۱۲۷
۲۹. ۱۲۸
۳۰. ۱۲۹
۳۱. ۱۳۰
۳۲. ۱۳۱
۳۳. ۱۳۲
۳۴. ۱۳۳
۳۵. ۱۳۴
۳۶. ۱۳۵
۳۷. ۱۳۶
۳۸. ۱۳۷
۳۹. ۱۳۸
۴۰. ۱۳۹
۴۱. ۱۴۰
۴۲. ۱۴۱
۴۳. ۱۴۲
۴۴. ۱۴۳
۴۵. ۱۴۴
۴۶. ۱۴۵
۴۷. ۱۴۶
۴۸. ۱۴۷
۴۹. ۱۴۸
۵۰. ۱۴۹
۵۱. ۱۵۰
۵۲. ۱۵۱
۵۳. ۱۵۲
۵۴. ۱۵۳
۵۵. ۱۵۴
۵۶. ۱۵۵
۵۷. ۱۵۶
۵۸. ۱۵۷
۵۹. ۱۵۸
۶۰. ۱۵۹
۶۱. ۱۶۰
۶۲. ۱۶۱
۶۳. ۱۶۲
۶۴. ۱۶۳
۶۵. ۱۶۴
۶۶. ۱۶۵
۶۷. ۱۶۶
۶۸. ۱۶۷
۶۹. ۱۶۸
۷۰. ۱۶۹
۷۱. ۱۷۰
۷۲. ۱۷۱
۷۳. ۱۷۲
۷۴. ۱۷۳
۷۵. ۱۷۴
۷۶. ۱۷۵
۷۷. ۱۷۶
۷۸. ۱۷۷
۷۹. ۱۷۸
۸۰. ۱۷۹
۸۱. ۱۸۰
۸۲. ۱۸۱
۸۳. ۱۸۲
۸۴. ۱۸۳
۸۵. ۱۸۴
۸۶. ۱۸۵
۸۷. ۱۸۶
۸۸. ۱۸۷
۸۹. ۱۸۸
۹۰. ۱۸۹
۹۱. ۱۹۰
۹۲. ۱۹۱
۹۳. ۱۹۲
۹۴. ۱۹۳
۹۵. ۱۹۴
۹۶. ۱۹۵
۹۷. ۱۹۶
۹۸. ۱۹۷
۹۹. ۱۹۸
۱۰۰. ۱۹۹

۱۷	۴۵	ثله و نته هر دس ببار آفت ثله و نته ششس
۱۸	۴۹	میون آتو ششس ببارت و براسه لوبج و ل بکار
۱۹	۵۰	دما حیه لش یقه ششس میون دلبیر ببارت نظر بقیه و اکر
۲۰	۵۲	میون از بیا و ساقی ششس میون گوژده اسه ارا سن
۲۱	۵۲	ساقی خرشانه کل از ملون حیه میون یقه و اراه
۲۲	۵۷	بیشتر آری ششس و نگه کیه آیشازین آری
۲۳	۵۸	لوبج مؤثر ز لوب آسین ملو اری کیه کرست
۲۴	۶۱	ششس نیجه ناله ناله مارکس ششس نشانه حیوان
۲۵	۶۲	تو تراسه دوشه تو گزایه ااسمانه و قشکنا
۲۶	۶۶	بار ا ل ل و م دس ششس بار حون

لظام

بیشمار	ناو	صفه	بیشمار	ناو	صفه
۲۷	کینه ورق	۱۱	۳۷	لا ششس	۶۳
۲۸	میهاتما گاندھی	۱۸	۳۸	آرامان	۵۹
۲۹	آه جواهر	۲۲	۳۹	ششس سون	۶۷
۳۰	صحن شاشن	۲۸	۴۰	یگانه خبزه چا	۶۸
۳۱	رشته کول	۳۲	۴۱	ششس	۶۹
۳۲	زوند ششس ششس	۳۶	۴۲	کینه ششس	۷۱
۳۳	ووه لمر	۴۲			
۳۴	لوه چار	۴۷			
۳۵	کنداد	۵۱			
۳۶	نیشده	۵۵			

کودت

واریاہ وقتا گوئے پیو پینہ نین ارا حق تو بہہ بڑو نہہہ کنہ پیش کرنگ خیال۔
مگر مالی حال تو دیت نہ مئے ولتسام اجازت۔ آہ وہ کہہ ہیچ نہ مئے پینہ کتاب
آز کر بڑو نہہہ حجاب و تہ۔

میان شامی گئی عشقیہ غزل کو سید لک لک ز ساس بکری شروع
او مینے دو مین سید نے آگس عشق شری مکن لال محو نہ ذریہ محرم
جناب ابن حتمالی صاحب سستی تعارف ہو کر میان غزلن تصبیح تہ
لیو کھک میانس ناوس آکھ تقریض لیں کینترن غزلن سستی ”الشار“
تاو کتاب مینر حجاب سید۔ امہ پتہ روڈ میان شار اخبارن تر رسالن مینر
چپان۔ سستی چھا دینن کینترن رفیق سستی رتھ ”وہ زنی“ تاو آکھ لوکٹ
کتاب۔ مگر کانہ جان کتاباہ آہنے ولتسام سہ چھاپہ سہ مینر صرف مینو نے
لیو کلام آہہ ہے۔ از کر مئے کوشش زبہ دہہ لایہ نین خیالن آکھ چھا
تہ باز رس مینر تہ آو تہ سہہ لاسام مین کھن مینر یکہ میان خیالن سہہ وہ بان
ہینس خیالس یا کانہ کھہ کر تہ چھہ کانہ ناکارہ و نان۔ اگر چہ عالوہہ خاموروس چھہ
کانہ اکھاتہ۔ وہ زنی چھہ یہ کتاب ”مس مودر“ تہ مینر آکھن مینر تو سہہ تر لوان
تہ تو سہہ یکو جان پاٹھو کانہہ رائے قائم کر تہ۔

”مس مودر“ تیار کر تہ مینو میانور فقیو پادو تہ آکھ حجاب دس مینر کنہہ تر رو
مئے حوالہ کیو بد دیت تہ چھس تہند جدہ کھو تہ ترور شکر گزار۔ تہ چھس ترری بقونانہ
سایکہ سندہ شکر گزار تہ مینو کور مئے مئے کتابہ بند رسم خط ترس مینر سہا آکھ روٹ۔ تہ
جولائی ۱۹۷۰ء

غزل

یس نہ چھر پو لول بوون آیشارس وڈی زکیاہ
 یاری لیس زن دیت نہ جگر س تھہ قارس وڈی زکیاہ
 لچ بھلے بادام وارین ناگہ رادان جوش آو
 بے قرارے آسب بھیل نو ہیسارس وڈی زکیاہ
 کاروے سبہ دراس باغس موختہ چھو کریم ترے پارے
 واو صبحک گزاسے دتھ گو موختہ ہارس وڈی زکیاہ
 شوق یاون گل تہ شبنم لالہ زارین شہر بھلے
 پوسشہ لیس کیتھن گرین تھہ سبیر زارس وڈی زکیاہ
 لچ بھین آتھ کتھ منہ لوچ کچ گیم زلو باو کیاہ
 یچو میہ سپرس فاش کور تس جو دگارس وڈی زکیاہ
 یاو نکی دودہ بلی گند آریم باو نگر دودہ گوشت کورم
 سوختہ وادس دار ترے براویم تہ ہارس وڈی زکیاہ
 شراونک توت تاو زولم اذیت طس بونہ تل
 زول یچو اندری جگر تھہ لولہ نارس وڈی زکیاہ
 میناکی زلو باسپس کپڑ دھپ دل تھو وون برکھاونے
 لولہ کس سپرس اگر تے دوت یارس وڈی زکیاہ

شہن دو گنر کا تباد میں شہن تر آلم ترس نگاروں و زردوان
 ایس نہ ہمارے کھوت کس شہن زار باروں و زریاہ
 گول برقعہ کور آ لیا کو ستور و شہن ترس ترسہ کوئے
 دل دیان تھن لچ ترس ترس بچاں و زریاہ

—————

مَثَل

کاتیاہ کٹری دودھ کرے میں لبر حیا کی عنایت
 و نہ وجہ باقی کو سہ چھ کس حیا کی عنایت
 کس ملر ملرے حیو قہ تھا و تھ رند و چھو کتو
 زلیو لوگ نہ و نہ کس چار پیر حیا کی عنایت
 باغس بہار آمت چھ گوان سوز دل میل
 یوز رنگی و چھ کتو کچر حیا کی عنایت
 شمع میں دودم دل تہ و تھم اوش میر و شام
 او پتہ تر و تھ ماریہ بچر حیا کی عنایت

از نام و وجه کتبی نواه کتبی عالی رنگ
 و لیزار کتبی زیاده گوشتی کتبی عالی عنایت
 کتاه کتاه کورم و وجه جانر با نیت یاد رتھا یاد
 آفت بدلیه میو لثم چون نکتی عالی عنایت
 منس کتاسی آفتن منس تر نیت پتو لثم باغ نکتی چون
 کتاه کتاه کتاه دوه کتاه لثم عالی عنایت

پر کتاه کتاه دل حیه کورم کتاه سمندر
 کتاه کتاه گتوان میون کتاه عالی عنایت

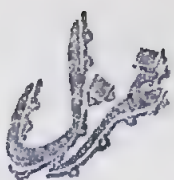

از خِیالِ نَفْسِ بَهْتِ سَبیلِ شَیرِ تام
 زِ رُشْدِ کالی بِهِنْدِ وَرَقِ پُچری سَویتِ مِیهِ سام
 یا دِ پِیْتِ نِیمِ یا دِ نِکِ دِوِده و عِدِ حِوِان
 لَوِ شِبهِ لُوارِ بِنِ مِشْدِ کِی لِنِ کِی پِوشِه دِل
 و کِی نِ وِی نِ وُنِ بانی پِیچِ کِی زوِی نِ گاش
 اَلْبَشارِکِ سوزِ مِستی مِشْدِ صِدا
 سَوِیْتِ کالِیکِ و اَوِ مِی وِی زِ رِزْدِگی
 زِ رِزْدِگی نِرا اَوِ مِی اَزِ نَوِ قِلمِ
 زِ نِ تِ لَیْکِ نِ اَوِ سِ کِیْتِ مِی نِ چانِ بَرِ اَنِشَرِ
 اَکْهَ خَطِ
 اَحوالِ دِلِ
 در وِجِگِ
 بِلِ مِوِسِ کِودِ لَوِگِ مِستِ اَزِ
 کُورِ کُنِ چِی کُلِ گِیْمِشَرِ
 (جاری)

هر چه بزی از شوق یا و ن گنار گو
 باری ساقا باری تا و ن زار ج تال
 از تریه باجه یاد ساقا ترینه میوال
 میان روض سید اوس کین چین تام نشان
 بیکن تیشد اوشه نو ان تیشد انون
 سوز سیر بے اوس با سان تریه یرون
 از تریه تم ما را از زانه کتر یاد سچه
 را و راه تریه تریه میوتی نادر تیه
 از و کت کیموش با سچ رنگه ول
 سوخته کالریک واد صیچک لون پر گاش
 زانه ت را تریه ستمی میان رایر چھی
 میون کتیراں کتیه تیه میان سمش کران
 او نه کتیه با سچی خنیر کتیه بدیهه رکه
 از تریه او تیرت میان ستمی بدیهه مقام
 از تریه بدیهه و ستمی بدیهه قیوس و و پر
 عبا چه و ده لان از خیال منشر خیال
 و نه کس کس داریکاه مطلب چه کتیه
 علی اتم ز لید و چه ستمی قلمس تریه از
 (بجاری)

علی کورم کاند تسیاه و کله ضایع علی
 جانیه و اراه دل چیه ایان و ن سیه شاه
 علی هیران و نوب و ب گز هان تیزی دلس
 کاترجه آنگاه چینه و عیدیه پله مالشرا اندر
 می یی کله و تیر کله و تیر کله و تیر کله

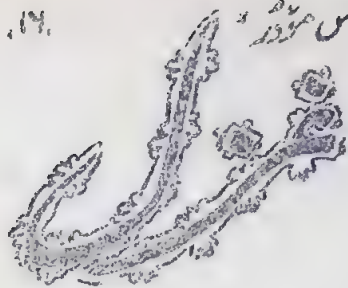
شدرس منہ زبیر بے پرواے
 کرکھا تلو تلو بلی تلو منیاے
 سوت سوت پوت پوت پیہر دیہ منہ زبیر گواے
 کس باونہ تس چھس میانی ماسے

ہمو کوڑ گشت نا پنے نے جاے
 میو چھو رکھتہ میون بے پرواے
 ترھو پیہ کر کیا تام ڈیچھم ترھاے
 لیچ پیہ میہ کون و ترھو ترھتاے

انہ گوڑ باسان پنے نے جاے
 گشت نا ہمو گشتہ میو سوتہ ماسے
 عیترھو پیہ پیہ ترھو پیہ ترھو پیہ ترھو پیہ ترھو
 بیلے تلنم کیا تام نہ میاے
 ہمو کوڑ پنے نے مو کلون پاے
 میو دو پاے کیا دیمہ کاہہ راے

اَرَمَانِ اَز لُجُّ بِيہِ رَاے
 گزہ گزہ دِلِ بِيہِ مِرِنے آے
 کُو سَتَوَرِ مِی دُن کَر کَا تہہ پَاے
 دُون تہِ کِس دَا دِ مِ لَکِہِ پِنہِ گزَاے

[illegible]

مَنْتَه قَهْوَتَه خَالِن فاش كَرْتَه مَنَتَه قَهْوَتَه وَوَمَدَن نَاش كَرْتَه
 اَمِه رَايَه چِه زَنَتِك سَايَه دَلَان كَمِه رَايَه بَوَنَبَرَتَلَه وَبَوَنَبَرَتَلَه
 يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه كَرِي شَمَهَس كَرْتَه يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه
 يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه يِه چِه بَوَنَبَرَتَلَه

سینه ترکه کاشنه نشد لود^ط تم تار گاندهی
 تیر آفتاب تیر لولک پرستار گاندهی
 ایستاده نازد بو شور و دود و دود چمن
 نشین بیکسین چمن نشین دوزار گاندهی
 دلس دره بیهوش نشین پیش لولک
 دنگ نود قرارا تیر گلزار گاندهی
 بیتن یقه غرضمند زمالس اندر بو
 بختر بیعتن سته تیر شیبچار گاندهی
 سه رانگ برزگون رنگ تارکها پیو
 گویس کاشنه ان گاشنه منار گاندهی
 دلس گزله دلی زین تیر گزانه نشین
 قسط اوس لولک ماه دار گاندهی
 عی آرمین آچوس سستی خنول
 زمانگ سه رهبر تیر سه راه گاندهی
 تر چین بیڈ اگر ایتیه لادک صلا دله
 تیر بو غارتک ناز بردار گاندهی
 قرآنس تیر گنایه عتی مسط کروی کروی
 دیوان بو مستحقن خامه و دستار گاندهی

مؤرخوں نے لوان کو سیدہ سفیہ رضی اللہ عنہا
زکریاؑ کی بیوی کے طور پر بیان کیا ہے

بیمار خیر دل بیمار جگر سپه یار با منیر کا انچه چار چرخها
 میت چرخ ز من و خورشید کز آفرین چرخ دیبا کیست به بار چرخها
 گشته را و طغیان طغری میخیزم که نشو و روزم مقرر از ناتخته
 که تر حال گشته زن و دل گشته زن به نیست چرخها
 که رایب و لسان عقد میخیزم که نشو و کس آسمان نگر
 خیر چرخ عالم بدیده تر است و چرخان میخیزد با سان بازی چرخها
 نه چرخ زاگ بسته کشته خون بشیم به چرخه یار به یقه و لی باز بشیم
 میخیزد تر خورشید چرخه یار به یقه بسته آسمان به یقه چرخها
 لا و او همه از شیشه و نون میخیزد چرخه یار به یقه و لی باز بشیم
 به چرخه یار به یقه آینه زوان از تمام نیت زو نس کا نیت و ستار چرخها

میل ترہا گیم بڑو تھو کو تہ دس دے کا تہا تیلہ دیراے گیم
 ہم ترہا یہ مہ اسم راے پتو امہ ترایہ مہ دل بیزار چھنا
 مہ ترہا تہ اچن تل کرو تھ مہ مہ ترہا یہ ترہا تھ نالہ مہ تھو
 وچہ کو ستور یو رڑون تہ پہلو تہ گہوون جانا وار چھنا

محل

از وچم تھر پچھ کو لاس نو بارس چانہ بڑا تھر
 از وچم دلہ کس قرار اس تے امارس چانہ بڑا تھر
 از گواہی دہ دین مہ جھے تر یہ شاید مینون ستر نہ
 از جھے سے دودہ وعدہ اقرارک بہ پیارس چانہ بڑا تھر
 از تر بکھنا تے کر کھنا بڑا تہ یا کھن آ لوا
 لولہ چشمو دار بڑی وچھا نظارس چانہ بڑا تھر
 مہ مہ زخمی دل جھے اسین دید مہ چشمو اوش وسان
 لوکھی تھ آس و قشس توتہ پیارس چانہ بڑا تھر
 گو یہ گو بچہ کن کرو کیا از جھے و قشس لی گو مت
 توتہ رت کا تھت دعا کرہ دوستدارس چانہ بڑا تھر

کھدیو تہ چھو کچھو تام و جھتو تو تہ لاران بل ہوس
 سوز و ایکھ گلستان سنیز ارس چانہ بڑا اثر
 نزع سہ سدرس کن دوان کول یان طاسان سحران
 بڑو نھڑ رو زتھ سوز گھو تھ آلتا ارس چانہ بڑا اثر
 ان اگر بڑ جیتھ ھو بل گل سنیز ارن واش کوٹ
 چون روئے و جھپنس پر نیرے شالہ ارس چانہ بڑا اثر
 اکھ گاہ چھم حال و نیوئے رنگ عالم کیاہ سید
 از و چھان چھپس پانہ کو ستور چانہ و ارس چانہ بڑا اثر

سید شہید شہید شہید شہید

[illegible]

سوختی راورد از تر یکینا ترسارتن دلدار میون
 از منیه تخیم ترش که چه تو رو شمع گوم ترا و قد لال میون
 کانه انیس نا ایوری منیه و قد گوم کوت زخمی کرکه
 آنفالو کاشن منیه ته خاور اتس دو پود دهنس
 میون دلبر جی میه رو شمع دور کوت تانته دوان
 بار دقه اتس پییم تر لوکن لورک شاید پییم
 اتس چه بزاران تانته اندرا بھارتکو از نو جوان
 اتس چه تیشکن و آل بزاران اتس چه بزاران جانیور
 اتس چه انسان سار ز گشکو لول سچ بزاران تره پاری
 اتس چه ساعی امنه شانشی بانه چارکو و قد و جهان
 جانوار و بول بانگه سچ ته لایان کرکھ اتس
 چه سه وونی تو کویر گو کمر نیوسه بزم دتھ باغی منتری
 غم دین لوکن چه تیشد تیوت کوتاه وون وون
 ونیه کتبه بے لوت یارس لول و ترهنس زپو الو

گنگرے راسے گیم گاتھائے گیم
 میہ تر راسے گیم پر چھ یار پین
 ولیم یار میہ دل حبسہ ہوشدارم
 ونہ راویہ کوتاہ نار پین

میتہ آئے ہرن پیچھے سمسار
 یو غم میتہ دیم الوعبوت سٹھاہ
 میتہ تر ویشم کوتاہ کور میتہ حکیم
 یہ چھ یار پیچھے سمسار پین

اشہ وانہ تر چھیل دامانہ پین
 رتہ داوی حکیم کر پانہ متیو
 یہ چھ کڑوٹھ سکھے یہ چھ ویشراون
 یہ چھ گرد لبوت شہار پین

میتہ شہاد علی آسان پین
 یہ چھ نظرن نظرن ہنر گر انکل
 یہ چھ زہور دل پیچھے سمسار
 ونہ وان تر چھکھ چھ یار پین

مینہ تہ وون نہ ولسامتہ تہ تمس
 مینہ تہ کور نہ سگنن از تام سگر
 یر چہ آوئل بلکل آوئل دل
 یر تہ خال کوتامتہ بار پینس
 رتہ داوی سپ سگر کو از تامتہ
 مینہ تہ وائتر اراما وچہ دیدہ
 رتہ مینہ کران گے ٹیوک ساری
 دوپیم ! چیکھ نادلدار پینس

یم ترہایہ وچیت یم ترایہ وچیت
 یم رایہ وچیت یم گزایہ وچیت
 یم وزمل پسہ سگر ایر وچیت
 مینہ چہ دل بلکل سیزایہ پین
 مینہ چہ مہ سون گوشت سؤد اندری
 کوچہ مینہ ترے کوتاہ بار پیومت
 یر چہ چھن شامن مددین ہیو
 یر چہ راس دز وون نار پینس

ترے چہ کاتہ سیاہ پری تو سوز جگر
 ترے چہ سا شاہ گیتو ختر تان سگر
 ترے چہ ہیو سوز لے یا ہیو سوز لے
 مینہ چہ کو سوز بانا وار پینس

صَبْحَن شامَن

لوه اښتر تهاوان صَبْحَن شامَن
وگ لکيه ناوان صَبْحَن شامَن

ميه ته وچېه خوشه دل زلوپتون بيون
هپس ازماوان صَبْحَن شامَن
از تام يازس کوتاه وونمس
کن ماتاوان صَبْحَن شامَن

زلفن پيارو کوږمت يارن
دل تشنه لوان صَبْحَن شامَن

هر دم دوايه هم بدو لے عالم
نور مس چاوان صَبْحَن شامَن

وه نډکي ارمان تر هر وېره تهاويم
هپس لکيه ناوان صَبْحَن شامَن

بھیس نادرستان بھیس نے دی
لوٹ لوٹ باوان صبحن شامن

وون کھوئے روس ترحدہ روس دل چھکے
چھکے کھوئے باوان صبحن شامن

ہوئے فیہ سید مشر و تھروئے
تھروئے چھکے کھوئے باوان صبحن شامن

دل کھوئے سپانہن پر دن و آتھہ
کوہستور کوہستور و ان صبحن شامن

مثنوی

نہ داورس گز دواہ نہانہ بول نہ ساقی
 زچہ چہ کل غول نہ سنگ و غول نہ ساقی
 کھنکھانی پانی کرم زچہ تالی تراویم
 آفتاب روزگار ترنہ غالی ترول نہ ساقی
 زنی ایک رنگ تھی پچہ آفتاب شستر
 کوہین دل رنگ تھے زانہ ترول نہ ساقی
 گرفت تھی ایک شہر تھے تو بیر تھے
 مگر بے مار دل نہانہ بول نہ ساقی
 حیہ وچہ زانہ حیوان تھی زحالیہ لیکن
 رنہ کاتہہ چانہ نہ بیر تھے زول نہ ساقی
 تھی کر چانین ورنہ تھیہ خام وعدن
 زبان نہ لکھی ترنہ غلی ترول نہ ساقی
 تھنر چھے یاونک رنگ و لیکن
 یہ پشش کاتہہ بھیرس چول نہ ساقی

نریه ترا و ده پیر گنجه پانه و طبعی
علمیه رفته عینون بچو لستون و دل نه ساقی

چچه شتور من بیچ و رنگ کواستور بولان
پیر بولون فریب و دل نه ساقی

سانه رنگ نو و بوش کزادان گرامان رسته کولا آو
نور زندگی نو و جوهر باوان چچه ناوان رسته کولا آو
بیرون مثل ترهن ترا و خه یکیم بار گران یس گومت اوس
غیریل زاول و رزان با و خه شمشیر اوان رسته کولا آو
نره ماکیلان خاشه و لیشه آمت یس مان ترندرا و خه
تس رت کارا بزه خه کن خا و خه تنگ ناوان رسته کولا آو
پو و خه گومت بوش کلا بن یاغن ناگن آره و لکن
لوان پیور دامت خشک عالم خوش تهاوان رسته کولا آو

مانج ڇهه لوهه مٺس ليه ناوان شري چا ويران تس واو ڪران
 ڪميه ونه آمنت ڇهه سس سله ناوان ڪوڙ نادان ريت ڪولا آو
 يار ڀلن ڀيڻه مالا لوهه گت شري ڪارن شري يارن ٺهند
 سڀون ڏير ڪرجهه وڌه ٿهه لاهه تن ناوان ريت ڪولا آو
 وسون ڪه ڪتابڪ وڌه زجار ڪه سڀ وڌه ڪتابڪ ٻڙن ٺن
 تار ٿر ڪيڏا مٺس يانگه مٺس وڌه ناوان ريت ڪولا آو
 وگهيو شامن روي ٻڙي ونه وڏي ساهه مٺس هو يار وڌو
 اڏ ڪجهه هو ڪه جي چي لجهه ڪر نه گهڻه ناوان ريت ڪولا آو
 ناداهه لوڻ بهانا وان واوس ستن گهٽ گهوان
 ونه ڀيڻه ڪو سٺو ڀڄي وڌه ناوان ريت ڪولا آو

زونہ کا شش منظر ڈل نظارہ

یام لوت لوت آفتابن ہیوت دُرُن
 آسمان وہ شامو تیشیر یارسس وچھتہ
 رات ہیوت پوئیکہ رشتہ ورکا پھرُن
 بالہ پتو کنو درایہ اکھ حور و پری
 موکھ پیر زلُون لولہ کھنگالہ کرکھتہ
 اکھ نظر تھی تر آو اُلی سونہ لائکہ پیچھ
 اکھ نظر تر آون ترہ پاری ڈل دھس
 شالہ مارس اکھ نظرتے آبشارس اکھ نظر
 ڈال دھس پیچھ شری سیدس تھہ انتطارس اکھ نظر
 ہے دیان و ترہ زون ڈل پیر لاوے
 پانہ آوج تن تہ لچھٹا ناوے

دُور پیچھ آو او سوزا ہیو کران
 تھو وچھیس سستی نالہ کمپوشا روٹن

گور ہو تھو کو تھس لولاہ لورن
 میاں جگر و کیاڑ تھک غاٹوٹا زن
 ڈال جھ پزاران گوش تریہ پانن کھن
 زون تارکھ بڑو تھو کو تھس لولاہ لورن
 آہ مارو دامنس تریہ مہنس جور
 کھیلہ و تھو جھ ناسکیر تھل فرش
 تزاو تھس دراہ سوز تھس سوز تھس پر
 وچھ تریہ کم کم آے نامنہ ناوے
 زون آمتر وچھ تھو جھ تھو ناوے

کھ سنا دیت درہ لولک ہو خدا
 ”یاہ میاں بازی گارے ہو لو
 وے و نتم کھ سنا ہو بلترنگ
 کس سنا تھو دادر جگر کوئی کہ تھ
 کس سنا سستین جھ لیس دلبرین
 دراوسا لیس ہو کین زن لائک تام
 پڑ پڑ آوتھ دادر تھس تھ جہاں

تاو مشرقہ شہیتہ ہارا راتہ ہشتہ
 ڈاچہ شس تراون تہ تر وون زلوتہ ووش
 کس سنا آمت اُمس تشبہ لاوہ
 لولہ ہوت مس میونٹہ دامہ پاونے

ہے وچھہ روتنگی شکارین باوان
 ہے ہوس لوٹن چھہ کاتیاہ سالہ مٹی
 لانگہ پیٹ وچھہ کیتی ہے زن مس پیٹو
 ہے لپچھ شتر چھہ کاتیاہ لونہ تل
 شالہ مارس کیٹھہ چھہ لولہ ہوا بران
 وچھہ لیشا طس شتر چھہ کاتیاہ جالونہ
 کس سنا خا سوش روتہ دل مہان
 کوسنا بر مشیتیاہ لوکین اندر
 آو غم لوکین ہندے تر لہ راوہ نے
 زونہ کاشس دادی ہم بلہ راوہ نے

(جباری)

دلِ تریہ رشہ صبر تیلہ تیرا مان اکبر
دلِ شایمس و خیر قیومہ لوطہ دل
دلِ تریہ دیمت نہ یو بیگمہ اکھ سکون
دلِ تریہ برشاہ ہیو و چھت تیشاو تھن
یاد ما چھے سے وقت از کل پیوان

کاشہ فہاہ ما چھے تیلک کینہ بار ہیو
چھک خموشی منتر بہتہ سوچان ہیو
اموتہ تھاو و چان عظیمت شان تھن
چان کل تھاو تھ گہو تار کہ و چھتہ

بانہ کو ستور واتہ تریہ منہ ناوے
زونہ چانن و گرن گنتر راوے

محرل

چھ مارنڈگی منتر کائسہ آرام
میتو مہیتہ رطایہ پزل و چھے ورتا

پلس منتر بار غم راتچ موشی
یہ گو سوڑسے ایا پوز جاوا گودام

میتہ و چھے خانیہ بلیتھ جام پڑے
نریہ کتھ کھورتھ پتھو لکن میتہ ابرا

گیسی مارا تھہ کنن و مراے سپنج
نرتھس مایین نرتھس میرتھے ایا پینام

نریہ فریاد کن تہ نالو باتھو و کن
میتہ زن گو گو یا پونم شہد کس ہا شام

دلن کھنپہ گراے مہش یا تھہ دھیا نگو
مہ شا مچ رطایہ مے خانک پورن جام

نرتھ و نرتھس یا مہ و نرتھس بولہ کو ستور

چھ پینے نے بولہ شہہ پا زن کران رام

دیک بیلے چھ ترے چائی و ملک پیام روم

بیلے چھ ترے چائی و ملک پیام روم
 چائین کشتن کریم پندہ پندہ مقام روم
 قصہ بیان دیت مہینن ترانہ مہینن غیر میانی
 وین ایچ وین تر پھر تہ سستیاہ رام روم
 دولتت یہ ہارو ساقو چاہہ پھنرو فریو
 ساقو پھر تہ مہین کین پھر ولسہ رقتہ مہین جام روم
 از تمام کور مہین حاصل دہ کہ دادر او ش تہ وہ شلس
 ہو ملک شہر یہ گار تہ لوگ مہین گام روم
 دژول عشق گہیہ تیا مہین عشقش چہ شہالے گاہر
 دژون چھ دل مساکر۔ بیک آرام روم
 ہرنو یہ تر حال مہین تہ تہلا اور شک شہنشاہ
 مہین تہ مہین دل اقص منتر شہ لون خام روم
 بیہ ناوہ منتر مہین و آلہ شدرس مہین پیر تہ او تہ
 اے ناخدا یہ گہیہ زول سیدم آرام روم
 بیہ ماو چیم مہین از کل کوم بارہ شہر کھیا ان کاہہ
 یارانہ۔ یار۔ ولسر و قشک تہ شام روم
 حکم شہر یہ چہرہ دہ کیاہ کوستہ سید حاصل
 شہر یہ روم بیلے کل اندام روم

کھنڈ و کھرکتہ آسہ ہے آلیس تران
گرایہ ماران شوقہ بیتہ و چھ خوش ہوا
تا پکن سہو زون رو یہ تن ناوے
آسہ ہے کتہ ترور گندناہ پھو کران
پوش مپوش کتہ تیلہ آسہ ہے
نیرے کوت سال کرستے یار مٹون
آفتابک وہ شلنا کتہ شامہ پٹو
بایہ شکر آسہ ہے کتہ آسہ ہے
جانہ کتہ وایہ ہن وین جل ترنگ
ناوہ ما ترن سوز کھورس سستی کتہ
سوز جگر کتہ بولہ ہے کتہ راختہ کیت
آسہ ہے یہ پڑن شہر اسدہ مت

کیتہ کملی ما آسہ ہن کیتہ دودہ بیتہ
کاکہ ظلا اوس ماتھہ شہر ہے
جان گو و لرن تہ دیت نو و سوزاز

جان گو عالم تہ گول ظلماء تہ گول
 ہے ! مگر انسان چھا واپس یوان
 کیا سناتس ماضی رت اوس کیلئے
 کس تہ مار مان ساری گئیہ شریعت
 تھیں وہ تھنک تس تہ ما اوس کا تہ خیال
 یس آتی پر ہاڑ لوگ بس گوفنا
 جھم کہ پاٹھن چون مین باسان ہیو
 ویر وارن فتنہ جھہ کو ستور بولہ وون
 وقتہ وقتک اکھ نظارہ ڈالیں وون

محل

کز لیس و لن جبرای ستم شام گوزنه آسمن
سپتایه می دغا ریت نشسته رام گوزنه آسمن
چشم آله اما نمی شستد لکمو و طهو آسما زانه
نم که جامه زندگی رؤس کاشه جام گوزنه آسمن
ناز و ادا کرتد لیس بچر حیا و دام لو لک
سے یار یار سینه منور برام گوزنه آسمن
همیشه چرخ زندگی سینه سانه و این تیره و نه سانه
نیمه کس انگانه و نه سیه آرام گوزنه آسمن
لیس زن سر سینه لیس گوزنه آسمن
تس هر دو گوزنه آسمن
زایو یانه ناز و نه سینه گوزنه آسمن
همیشه سینه لیس و نه سینه آرام گوزنه آسمن
دای چیس نمک انداز سر جان و چه سینه
سینه تیره و نه سینه آرام گوزنه آسمن

مکے گندھ کس اکھاڑیہ روزی کس چھ فرصت دلچ فراغت
وچھامہ خشن گلاب روئس کوی سہ زلفن شمار سہ

نہ پیری تر آوتہ تہ گنہ گنہ تر نی مہ تر ایہ مارچ اپھن
اوسے چھ مہن بچھن شے نش کرل کھوتے نہ

نہ تو چھن

نہ راے آچے تو باز لاگتھ کھون پنجن مشنہ لولہ کو
یہ دم تر یہ روزی یہ برم دیشے کھو خنا سٹھل کر قرار

نہ ویتہ ہر دس بہار آمت نہ ویتہ شمس چھ ہار
شمس چھ مہن اگر بیتہس نہ پھ بہ کیاہ کرے اعتبار

کُنْ گَوِ گِنِه وَنِه مَوْن مِهَوِ وِلَس مَنَز
تِه بالو ترهابه پَول پَول دَرَاه آراه
سَر دَا سَوِز مَسْتِ خُوش مِهَوِ مِهَوِ
مَوْدَر مَسْ جَوِز مَسْ تَر وِل لَو طَه یاراه

پُری زَن دَوِز دِیْت آکاش دَر شَم
نَگَارِس دِیْت صَدَا تَم دَر ایه دُز مَل
پَیو شَن زَن وَا دِه پَیو پَیو مَرِن بَیَا رُک
تَر هَوِ مَوْن دِه مَر آکِه زَن مِشَر زَل

مَکَلاباه جَوِشَن زَن پَیو لَو شَه باغس
دِیْتَن دِه تَارَه مَشکاه باغوالس
کَشَدَن پَیو دِه گَز آیه شَوِیه رَوْن
پَیو گَوِ زَن دَعَا دِه سَبَز اَرَس

سُزَن دُرُوز رُز دُرُوز اوس پُور
 پُور کُست پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 اوس کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا

سُزَن دُرُوز رُز دُرُوز اوس پُور
 پُور کُست پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 اوس کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا

سُزَن دُرُوز رُز دُرُوز اوس پُور
 پُور کُست پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 اوس کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا

سُزَن دُرُوز رُز دُرُوز اوس پُور
 پُور کُست پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا
 اوس کُست نَوا پُور کُست نَوا پُور کُست نَوا

ہیتوں آلو شریبہ لوریت دبرائے لولچ دل فگار
 بلبلیں بھندی میٹھی آلو تس مد لوارس نیشار
 کر سنا خانی مینہ می سہز آس بہ تہ غزلہ گیوان
 تھا وہ ہے نئے بے قراری زانہ ہا کیجھ لولہ نار
 یام تمی کر آکھ نظر دُب دُب ہر لو گوا اضطراب
 ساہرہ دل بے شو تکہ پاٹھن گو خنا علی بے قرار
 ساقین پیالائیں تے رائے آسم چاہو
 علی بہ ہزار لیس آتھ خمارس روو از پنے نئے خمار
 مجھے دس کیشرن گرین کیشرن دھنن اے دلبرو
 کیا کر کہ ہر دس اندر تیلہ روومت آسی بہار
 از شہتہ ساقی چھ گامتی عشقہ نیا کی داستان
 کتا سنا آرام میلانجہ دس لیس بے قرار
 میاں لکھتہ باسیہ تیس ی مشرقین اسنا کتہ دن
 ڈال مارن کار مورن تہاے کتھ می شند نکار
 کر گتھ لولہ شہر شہر دیوانہ ولید زخمان
 تسو و لو کو مستور چانے لولہ باغک جانہ وار

غزل

دیاہ میہ نشیختہ سے میوں دلیر کریم کی اندر سے قرار کر رہے
واعتما آکر دلی میہ باہم شریح کتا شدہ یاد کر رہے

میہ شوقیہ ووسم کیا سب دویم نیرنگی از چہ دور و زرقہ
بہ تھاوہا ساز پانچے نشیختہ اگر سے بروٹھے نکار کر رہے

یہ کچھ محبت یہ کواٹ کر بھیچر میہ پیر لائین پیتہ رنگ یا شن
دلی کریم با اثر سے یہ کواٹ میہ پانچہ رنگن شمار کر رہے

میہ شوقیہ یا بی ہنرم وینہ وین خبر نہیں دلیس کوں کوں کیاہ
خبر خبر تم بہ شمار دینہ ما سے سے میہ با عش قرار کر رہے

تیس وینہ وینہ یا پر میاں تہ وینہ وینہ وینہ لائین
اگر تیس یختہ خیال سنہ ہے کتا میہ پختہ اعتبار کر رہے

چہ جانہ وارن بہار اُمت گوان ڈیچم چوان ڈیچم
مگر یہ کوں ستنہ چہ کیا زگوشت دھتہ سے بولہ ہے کتہ تہ کار کر رہے

یارِ دلِ بختِ زارِ لبِ نہ شیتہ جارا گوتہ ہم
 دورِ گویچ میٹھ لے تے ساز و ستار گوتہ ہم
 سالہ ڈل آڈ راز کر ما زون فوجیتر آسہ ہے
 باز لیں زن باوہ کیتھ سے بنی یار گوتہ ہم
 مالہ یارن مشد لکون گوتہ لولہ آستان دہ ہے
 باگراوان لولہ تو میرک لولہ بازار گوتہ ہم
 یس امن اُلفت محبت آسہ ہے لولان زو یاری
 تار لیں بو تر اوہا اکھ موختہ کے مار گوتہ ہم
 ماہ جینس بیکٹی کنی دایہ اوش زن موختہ ہے
 موختہ شد رس موختہ پاٹھن ناز بردار گوتہ ہم
 سوختہ بکھنا مینون دل ترے لولہ ہوت بھولہ لولہ
 لیں یہ ونہ ہے سوختہ کالس سے مید لولہ کوختہ
 زندگی مینر ناو شد رس مینر کان بھو آون بکھنا
 بکھنا نام بھو شیش کن آتھ سرس تال گوتہ ہم
 لولہ یار بکھنا

خندہ پستانِ مودر مس لوزر ان لیس چاہو ہے
 مس تھکے سداقے تھکے نے خانہ تھکے یارہ گوزر ہم
 واو بھگ سوختہ کالک لوبے گل پھری پھری آناں
 لوط کو ستور لولہ ہے کینہ لولہ گفتار گوزر ہم

غزل

بیتین از چاوسا قی مس شبن گوزر ضا سہ یار آسن
 گلن بلبیل شمع لوتیر میہ کثرہ سے دل قرار آسن
 دلس دُب دُب ہر لویا متھ و جہم دلبر اچھوینہ نو
 دہ ہے گزھو جلوہ پتھر آسنی دہ ہے دل بے قرار آسن
 جھ بڑھ کاتھ مس مودر کاران خارا لولہ پوت زہار ان
 جھ بلبیل تو مشہ دُن پالنس دہ ہے گوزر تھس بہار آسن
 صفت کیا تھ جہا تھ نیچہ اندر زن باسہ لولہ تھل
 دُر تھ لوتیر وفا و ان لویہ گولیس امانہ آسن

چھ دتر مشر شوب پمپوشن ولس مالس لیکن
مگر کچھ لرا ولس زن دل تھتے گوزدہ لوہا آسن
شعبہ تھہ پرتہ لیاہ کو ستورہ ستر لیکن شو بڑی بڑی
ولس تلس بار آسن گوزدہ تلس گوزدہ وہ تو لرا آسن

”ساقی ترہ ٹھانہ تل از ملین میہ چئون چھ وراہ“

ساقی ترہ ٹھانہ تل از ملین میہ چئون چھ وراہ
از چھم نووے طرح سہتہ آمت میہ دوستدارہ
تھتے کئی تگی ترہ تھتے کئی کیتھہ کر تھہ پامیوئے
پینہ زھن لگم نگاروئے چون گا طر حبارہ
از کل چھ سوکھ دل مین باغک بہار جادان
چھنہ بارہ چالی کئی کیتھہ نہ تھتے چھم خمارہ
سیراے لچ میہ شوقس تھتہ اے وڑہ وڑہ
ونم تھتے کیتھہ چارہ نہ کن کن گز اراہ

زگرم روزگار را زان
 ذاتن خویش میسر است کام
 نو و زو پیران هم ویران
 ذاتن خویش میسر است کام

صحن در اوس اذ فله کاشی
 آفتاب بر زلف او دیده میسر است کام
 پیران یونان و آل کز و اتن
 ذاتن خویش میسر است کام

نظاره ترا آدم سبزه با سبوم
 قهز را بجای دل خوش گوم
 آباه ترا آینه فیورس حاتن
 ذاتن خویش میسر است کام

آفت کھور ریز سستی لکھ دھتھاوم
کلا بون و آفت کھور ریز سستی لکھ
مختل کھل چیم نین اکساتن
ذاتن تھونم میتر سستی کاتم

بیتہ ڈج پیٹھ مالہ چاے چیس ستن
وچھے مے پیو نا گر و اجنی
میٹھ سستی تھوڈی ڈر عمر بھاتن
ذاتن تھونم میتر سستی کاتم

دلہ شاکر کھو کھیمہ ہو میلا
کھنڈان جاہر جاہر و ستن چیم
بیتہ و دھتھاوم چیس نین واریو
ذاتن تھونم میتر سستی کاتم

ظلمہ دور گور کسان بر ووم
ونہ وان حانا واریو کھستور
ظلم بر ووم کھن اکساتن
ذاتن تھونم میتر سستی کاتم

بے قراری منظر و نکھ کیاہ آبشارس با لیے
 ون و نکھ کیاہ لوئیس لے لے ہیناں با لیے
 کوٹ از تا ماتھ مہ لوزم لوز امرتس بار پند
 کیاہ و نکھ حقو آتش پانچ بے قرار تس با لیے
 لالہ ایمیر دودہ تبارہ طہر و از کیاہ ماموہ مہر و
 بی و نہ سیم مہ تیزی لولہ لیس با لیے
 پھولی سنگر و و شلیو و عالم کھوت مہ لوزن آفتاب
 دل گھٹس منظر جم منو مت زاوی جارس با لیے
 باغ حیووم گل تہ جیاد دل سٹھاہ تنہا و مہون
 آہ لوتھ تنووم مہ کیاہ دودہ نظارس با لیے
 ہر دہ کالن کیاہ طا کوڑ لوتھ تھرن لارس
 کناہ مہ سیم سوچید لیس لارس بہارس با لیے
 لیس حقیقت چا سیمہ تیس نہ دس و ان گولاب
 زانہ کیاہ منور سند مہول یا سہ دارس با لیے
 مے و نک کو ستور ڈیو حکم لولہ طہر و آہ و ان
 مایہ مہوت آوارہ دل لیس جانہ وارس با لیے

شکر

لوہیچ مودر نہ لو آسہ لیس تلوار کیاہ کرے
 لیس روزِ دل شود پاک تس زنا کیاہ کرے
 عیلا طار لیس تر یہ لوہ نظر تر آو مہر آشی
 تس تراو کوٹ سوز جگر سمار کیاہ کرے
 لیس غاب گام تر آسہ کھوے الساء شیخ پور
 تس طاحو لہجہ کثرت کرن کیاہ یا کیاہ کرے
 راس دوہس تس فرح فرح نافرین دامن گیتی
 بد گھوے عیس تس رخصتک دربار کیاہ کرے
 یو تھو خیال منتر سیاہی دل چھ سیاہ تس
 تم سندر آجین شہر سہرہ پتو کہ بار کیاہ کرے
 برکتہ ساتھ کھا رتھ دہرہ یہ دیکس تیلہ تیلہ لورے لول
 ووں جیت یہ اول شہر دل گلکار کیاہ کرے
 میان کھن اکہ ساتھ گر کہ رچھ تہ لاگھ نال
 تہ ساتھ بھرن چون کیاہ ولہ زار کیاہ کرے
 یو داغ لکورات دوہ کوشتور ڈو کیاہ
 تس چون میچھ لولہ ہوت گفتار کیاہ کرے

①

گناہ کمرین دل کنہ ساتن
 اُمی وچھ کاتیاہ نار و لسی
 تیسرے مے تھو باہر ہر بیان
 نیمہ سہتی بلہ بیار و لسی

②

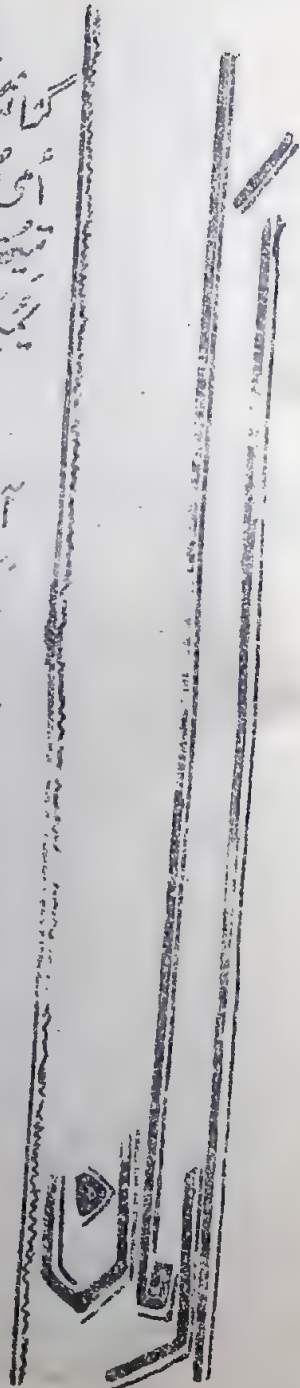
آتش تھپنے نی سورم ساہے
 اکہ اکہ اناغ گوت سور
 چانپو میچھو انپو کتھوے
 گوت لکھ کوتاہ تار و لسی

③

تریتہ تر کھو و تھ دل مٹون اکثر
 مہیہ تر کھو و م حین از نام
 کھو و تھ لکھ لکھ و تھ
 جوتے دل اتر و لسی

④

از کل تر صیغہ دتھ پانس لکھ
 راتھ و و تھم کتیاہ نام تھ

سچے لالہ شالہ بارس شوقک ایشا چھوان

مہ چھ لالہ شالہ بارس شوقک ایشا چھوان
 مہ چھ تونہ مشالینے مشر رشیہ وڈ خیال راوان
 تریہ چھ لالہ مینا کی کیا تہام ٹی چھ کران مہ بھام
 مہ چھ دل پن سمندر چھکھ ساتھ راوان
 مہ چھ سندر اٹھو سندر دلوانہ گوہر فلوان
 کیاہ کیاہ نہ لولہ باچھ متانہ دل چھ باوان
 پتھ ناوتار دین چھ اے ناخدا وٹل چھ
 مہ چھ دل شہ رٹھ سمندر کر دل چھکھ مہ باہ راوان
 مہ چھ داغ دل سنیو مت چاہو کہھو فریو
 دُب دُب دِلس کرس کیاہ نہ چھ داغ دور راوان
 ہم چھیمہ زلف ابرو یا چون سے تبسم
 چانے فراقہ دلیر کیاہ کیاہ نہ یاد پاوان
 جگر س مہ چھ دیمت رتہ داوی دل چھ گوشت
 کو سترہ سترہ سترہ مہ چھ توتہ لولہ ناوان

نو ترایہ نو گزایہ ہا آسمانہ و چھکنا
 چھانم پوٹس پچھ کا غس جانانہ و چھکنا
 اکہ طرفہ ہو و تھ علیس بیرون کیتہ و چھکنا
 بیہ طرفہ خالی میہ ہو و تھ بیانہ و چھکنا
 وچھ زونہ ڈیوٹھم پانہ دیوان بر و تھ پان جانے
 دیوٹھم زمینس کیاہ کوڑھہ انسانہ و چھکنا
 بیہ تریشہ بائہہ لوگہ و دن دان دیونا
 ہو چھو پوٹس پچھ مے یہ کیتہ مے خانہ و چھکنا
 چانن خیاہ منتر چھ دل صبح و شام پریشان
 و ب و ب سینو مت چشمہ چھم گریانہ و چھکنا
 تھہ پچھ گلاس وچھ میہ بلکل سون پوٹھانہ
 لیکن کتھ لوٹھ موت ہم کٹھن دمانہ و چھکنا
 رتہ داندی سمارن مہہ کوڑھہ لوو آوکل پان
 وٹھ گس تو بوزہم کس سنا جانانہ و چھکنا

کیشن پاشا کیسے پارتھ دین دھڑک بوش
 زمان و چھٹا تیر ہجرت ہنگوانہ و چھٹا
 چھٹا پاشا واک سوز پویش گزشتہ کلا گئے
 وعلیہ پوری کچھ چھے اور کن شمشان و چھٹا
 کو مستور آلودہ کر کے دور شہر منتر
 تم شہر منتر زندہ و چھٹا زندہ و چھٹا

مَنس

(نظم)

یا پیر د سَکیر	کر زِ پیر یا پیر
بِشاخ آو تقصیر	یا پیر د سَکیر
نزدیک سر آو	یا پیر د سَکیر
آده بز و نطخ پیکر ناو	زوراه پَنن ماو
	آنده و نطخ مَنس تهاو

مَنس مَنس پیر

یا پیر د سَکیر	
بِجِه چا و جیر و او	زوراه پَنن ماو
و قَتامه اَشر راو	نمک مَنس تهاو

لم بز و نطخ کر زِ پیر

یا پیر د سَکیر	
ساوَن شَر دَوَر	و لَه رَه تَه تَه کهور
مَلکو اوَن گَیور	و جیر و او بَجه پَیور

اؤن تس سنج
یا پیپر د سگپر
اؤن واکر بالس
ساکس فیا لس
دیره دوه دالاس
تیه میا لیس عیا لس
چھے سون لکد پر

یا پیپر د سگپر
مہمتر منگ آے
لوک کر مہ دگرے
ناو سالی سیو دھپر
تروا بیتہ چٹو چاے
نزدیک بال آے

یا پیپر د سگپر
پنر پرچ ناو کر
چھین خوف نہ چھو در
شاٹھس لکھ ندر
بے وایہ تھچھ کر

آپنر س داں گپر
یا پیپر د سگپر
لوز سوز کس جان
لوالان کیٹھ جان
کو ستور و نر وان
نود لود نو تان

نود ہاو تھد پر
یا پیپر د سگپر

غزل

یار باللیوم دلس منتر بار چون
 زانجه لپیس باسید دینار چون
 میون گو لوه پورت بقون دل سیر چون
 کس را کاونه شوبه تته انکار چون
 کوئل موثریوت چیم ولسنامه وچان
 چجه غرضتد آنتجه روس سمار چون
 کوات وچه پزار یوس لوسم اچجه وچان
 واتر وئی میانهن کمتن اقرار چون
 ازچه حاصل زندگانی غم فقط
 وهی به وچه بادقن برینین انار چون
 کم دپلو خلک پهری تو نیوتم از آرام
 ناخدایو چیس وچان لی کار چون
 وای کستورس چها سوه کسمتس
 آکه کپور دوه بییه نه کانه انکار چون

سیرت

پھولے وُن تار کھ
 نیہ نیہ کروں سپہ آسمانس
 شود لود دل میثون
 وودھتہ خس لاین
 تس نش و آتھ
 وثرہ و الثجر محو
 رازا لہ وُن
 یوز یوز سورے
 نظراہ ترا وُن
 وچہ ما کانس شہا
 علی ماترا دم اینرچ مانکل
 متہ راز سندن رازن محرم
 کس تس دلو محرم
 انسان چھی متہ وچہ کاتیاہ +

پگاہ شہرچھا

افوا خود دایا
 گوہ ناہ چھ غالب دیان گامتو
 او بر چھ کوتاہ
 تہ شینہ زہ طمش
 طغان آمت
 ژوہ پاری عالم
 گلو چھ وولمت
 یہ کیاہ سنا ہے ؟
 یہ کیاہ یہ پیراہ محیب حالہ ؟
 خبر ترے سارے
 منے کیاہ پیر ترہان چھکھ
 تہ آد مس پیر ترہ
 درس دیوان لیس
 بہ لولہ بہوت چھس

یہ مایہ ہوت چھپس
 مئے شریہ ولس چھپس
 یہ چھپس ازیک لسن ازیک یہ النان
 پگاہ خبر چھا ؟

ملکہ

یہ تہ تلمس و اش کد نرس آسہ مہلہ دودہ گریہ
 یہ تہ لہجہ سچہ و اینہ نرس آسہ بالکل دون ترین
 یہ تہ نہ دل راہہ خوش تھون کثرت آسہ اینہ چتر لہ زانہ
 کیا حسد تہنے مشدورین زندگی یا تے لہرین

یہ تہ منوش لونگ سچہ آسن مجا ویر دودہ تہ رات
 یوز اینہ کری کری گنارہ یہ تہ تلمس اکھ گریہ رات
 یہ تہ خبر کیاہ کیاہ سورن بیہ تہ و لو کیاہ تہ کرو
 تہ آسن کھگالہ تراون یا تبسم و آری دا تہ

○
 مے تہ اوس باغ پنے نے باغک بہار پنے نے
 گل میون اوس پنے نے ویسے میار پنے نے
 پنپو آتھو کو رم ور چھاؤن دیتم بے بن گل
 وہ نی کیا ز دل چھ نالان مے تہ یہ لچھ کار پنے نے

○
 دو پتھ و س ناو نمشز لو ترے دے تار
 نگر شا قفس لگن چھم تار د شوار
 ترے یو د نیو قفس رز عا اریں دے دیو
 یہ گو مت آو لنسے منہ ز گر قار

○

کشتہ شمار

وَلَسَّ بِسُوءِ لَوَاكِبِ خِيَالِنِ رَنگِ دِلِش تہ
 چھ بیلِ اَز دِیے دیوانہ ساقی
 خیر کم کم چھ کوستوریں پیہتر یاد
 توئے دِل مَس چھ اَز مستانِ ساقی

گرا بالن تہ تھو دگر شوق میوئے
 وُذ و لایحہ کھسانِ نپلسِ نبسِ کُن
 گرا در شجیدہ امی برائندسِ گنہیں سیمٹ
 گئے زیمٹ محفلنِ سہد گاہ کئے زون

دو ہے تھو آتش ہر دس منتر میں سو شج
 دو ہے شوقسِ دیشتم سنگ سو تھ چھاوتھ
 فکر تھ ہار آستھ ماگ سید لو
 میں ماہیو ک زانہ تہ ترے لیش راز باد تھ

نہ وچہ کم تاو ترا لم ماگ ترا لم
 سوڑم کوتاہ دھس رالس پراتن
 تر پٹھ زو بارغ شوڑم مٹونہ سکوم
 مگر ہر سائے کریم فشد زمان

مے ماوز تاوی تار کھ رالس
 مے مانج عشق و نی شوس تہ واکس
 مے ماکو مستواری سنز گری بول بوشا
 اوے کنی مٹون دل لوگھ ترے واکس

JOHN WATTS BAKER
London, England
(1840-1890)

RUGH NATH KASTOOR

Batapora Sopore

(Kashmir)

Ghani Printing Press, Sopore